

ת.ד. 3015

קוראים כותבים ומגיבים

הממשלה חייבת לתמוך בענף

שלום לכולם

בחודש וחצי האחרונים, חרשנו את הארץ לאורכה ולרוחבה וביקרנו ברפתות, מחלבות וחברות הקשורות לענף, היינו בכנסים וימי עיון ותמיד יצאנו בהרגשה מעורבת, מצד אחד, איזה ענף מדהים ומתקדם יש לנו כאן ומצד שני, הכואב יותר, כמה הוא לא מוערך במסדרונות הממשל וחמור יותר עד כמה הרפתנים אינם מתוגמלים כראוי על עבודתם הקשה. הגיליון שאתם מחזיקים בידיכם, הינו במהדורה מיוחדת, לרגל כנס מגדלי הבקר השנתי הנערך ממש בימים אלה, בירושלים. השתדלנו להביא בגיליון זה את האווירה המורכבת בה שרוי הענף ומצד שני, להמשיך ולהישאר אופטימיים לגבי העתיד. לשם כך הבאנו בסדרת ראיונות מקיפה את דבריהם של קברניטי הענף, המודעים היטב למצב הרגיש שבו נתון ענף הרפת בישראל. לצד חדשות, כתבות צבע ומחקרים עדכניים, אנו במערכת העיתון, מקווים כי ממשלת ישראל תבין סוף סוף כי ביטחון המזון בישראל חשוב לא פחות מביטחון צבאי. ראש הממשלה המשבח את ענף הרפת הישראלי בכל עת שהוא בחו"ל, חייב להבין כי רק דיבורים לא יעזרו כאן. הרפת הישראלית, כמו החקלאות, נמצאת בנקודת אל חזור, רק שמירה על הרפתן הישראלי, על רווחיות הרפת והבנה כי במציאות המורכבת שבה אנו חיים, יש לבחון את ענף הרפת בתרומתו לפריפריות ולביטחון המדינה והשמירה על השטחים. נכון, הענף צריך להמשיך ולהתייעל, אך שמירה על הענף והחקלאות, הינה בעלת חשיבות ציונית עמוקה, לא רק כלכלית.

שלכם ובשבילכם
עורך המגזין
ראובן זלץ
050-5518827

שלום

לא יודעת אם מכתבי יתפרסם אך בכל זאת, כותבת אותו ללא ידיעת אבי ומבקשת אם אפשר לפרסם אותו כפי שכתבתי. אני בת למשפחה באחד מהמושבים הוותיקים בחבל התענכים, משפחתי מתחזקת רפת כבר למעלה מחמישים שנה והעבודה ברפת היא בעצם הרבה יותר מעוד פרנסה אלא דרך חיים. כשאני מביטה באבא שלי, הקורס תחת הנטל הכלכלי ועובד מסביב לשעון רק בכדי להבין שהרפת שלו, מבחינת הממשלה, היא כבר לא רלוונטית בבחינת הכושי עשה את שלו, הכושי יכול כבר ללכת. כשאני מביטה בו, הלב שלי נשבר והכעס על המדינה שהפקירה אותו ואת חבריו, הכעס הוא אין סופי. אז נכון, אני שמעתי ומבינה את כל המילים המפוצצות על כלכלה חופשית, הפרטה וכדאיות כלכלית, אך בתוך כל זה, אבדנו את עצמנו, את עצמאותנו וההרגשה שלי קשה מאוד כשאני שומעת את שר החקלאות ופקידים במשרד האוצר. איך קרה כי ממדינה גאה המטפחת עבודה ושורשים חקלאיים וויתרנו על עבודת כפיים למען כסף מהיר שאין לו שום ערך מוסרי. אבא שלי כנראה לא ישרוד את התקופה ויאלץ בצער רב לסגור את הרפת אותה הקים אביו, סבא שלי. המדינה הפקירה אותנו בשם הכדאיות הכלכלית ולא רחוק היום שכולנו נהיה פועלים של תאגיד סיני או אמריקאי ורק נחלום על חקלאות ישראלית. אני קוראת לכל קברניטי הענף, לא לוותר ולהילחם על עצמאותנו החקלאית ולשמור על המושבים והרפתות המשפחתיות כי לפעמים החיים לא נמדדים רק דרך החור שבגרשוש.

מ (השם שמור במערכת)

למערכת שלום

בגיליון הקודם פרסמתם כתבה על חיילי משמר הגבול שבפעולה נמרצת ומהירה מנעו גניבת עגלות מיוניקה בקיבוץ. הסיפור הזה הוא לצערי לא היחיד ומדי שבוע אנו מתמודדים עם ניסיונות גניבה מהרפתות שלנו. הפעולה של חיילי משמר הגבול מבורכת אך היא לצערי טיפה בים הגניבות. חבל שהשלטונות לא שמים דגש על נושא זה שהפך למכת מדינה. הייתי שמח באם משמר הגבול היה מקצה כוח מיוחד לטיפול בגנבים. כל הכבוד לחיילים שמנעו את הגניבה והלוואי שימנעו את הגניבות הבאות.

דורון